

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 9. juli 2002 (11.07)
(OR. fr)**

10768/02

**ENER 149
CHAR 23**

FØLGESKRIVELSE

fra: Sylvain BISARRE, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget den: 4. juli 2002
til: Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant

Vedr.: Kommissionens beretning om anvendelsen af fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien i 2001

Hermed følger til delegationerne Kommissionens dokument - KOM(2002) 176 endelig/2.

Dette dokument er et corrigendum og dermed en ny udgave, som annullerer og træder i stedet for det dokument, som blev fremsendt den 17.4.2002 (8056/02 ENER 81 CHAR 15, KOM(2002) 176 endelig).

Bilag: KOM(2002) 176 endelig/2, der er blevet behandlet under procedure SEK(2002) 746.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

CORRIGENDUM

Nouvelle version
Annule et remplace
le COM(2002)176 final
du 10.04.2002
(concerne toutes les langues)

Bruxelles, den 02.07.2002
KOM(2002) 176 endelig/2

KOMMISSIONENS BERETNING

om anvendelsen af fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien i 2001

INDHOLD

1.	Indledning	3
2.	Kulindustrien og kulmarkedet.....	4
2.1.	Produktion.....	4
2.2.	Beskæftigelse	4
2.3.	Efterspørgsel efter og handel med kul	5
3.	Situationen i EU's kulområder	6
3.1.	Tyskland.....	6
3.2.	Spanien.....	7
3.3.	Frankrig.....	7
3.4.	Det Forenede Kongerige	7
3.5.	Øvrige.....	8
4.	Beskrivelse af den økonomiske støtte til kulindustrien	8
1.1.	Tyskland.....	11
1.2.	Spanien.....	13
1.3.	Frankrig.....	15
1.4.	Det Forenede Kongerige	15
5.	Tvister	16
5.1.	Klager.....	16
5.2.	Søgsmål.....	17
6.	Konklusion.....	18

1. INDLEDNING

I artikel 10 i Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien er det fastsat, at Kommissionen hvert år aflægger beretning til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Rådgivende Udvalg om gennemførelsen af denne beslutning.

Nærværende beretning indeholder en redegørelse for den finansielle støtte, der blev ydet til kulindustrien i Tyskland, Spanien, Frankrig og Det Forenede Kongerige i 2001.

Foranstaltningerne kan kun anses for forenelige med det fælles marked, hvis de bidrager til realiseringen af mindst ét af følgende mål:

- på baggrund af kulpriserne på de internationale markeder at gøre nye fremskridt hen imod økonomisk rentabilitet for at sikre en gradvis nedsættelse af støtten
- at løse de sociale og regionale problemer i forbindelse med total eller delvis aktivitetsindskrænkning i produktionsanlæg
- at fremme kulindustriens tilpasning til miljøbeskyttelsesnormerne.

I henhold til artikel 8 i ovennævnte beslutning har medlemsstaterne indsendt deres moderniserings-, rationaliserings-, og omstruktureringsplaner for kulindustrien til Kommissionen. Efter at have gennemgået planerne udtalte Kommissionen sig om deres overensstemmelse med de generelle og specifikke mål i artikel 2, 3, og 4, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, især Kommissionens beslutninger af 13. december 1994¹ af 2. december 1998², og af 21. december 2000³ vedrørende Tyskland, af 13. december 1994⁴ og af 3. juni 1998⁵ vedrørende Spanien, af 19. juli 1995⁶ vedrørende Frankrig og af 1. juni 1994⁷ og af 15. november 2000⁸ vedrørende Det Forenede Kongerige. På grundlag af disse planer har medlemsstaterne ligesom i de foregående år anmeldt alle deres støtteprojekter for 2001, jf. artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Kommissionen har taget stilling til den planlagte støtte ved følgende beslutninger:

1 Beslutning nr. 94/1070/EKSF af 13. december 1994, EFT L 385 af 31.12.1994, s. 18.
2 Beslutning nr. 99/270/EKSF af 02.12.1998, EFT L 109 af 31.12.1994, s. 14.
3 Beslutning nr. 2001/361/EKSF af 21.12.2000, EFT L 127 af 9.5.2001, s. 55.
4 Beslutning nr. 94/1072/EKSF af 13. december 1994, EFT L 385 af 31.12.1994, s. 31.
5 Beslutning nr. 98/637/EKSF af 03.06.1998, EFT L 303 af 13.11.1998, s. 57.
6 Beslutning nr. 95/465/EKSF af 19.07.1995, EFT L 267 af 9.11.1995, s. 46.
7 Beslutning nr. 94/574/EKSF af 01.07.1994, EFT L 220 af 25.8.1994, s. 12.
8 Beslutning nr. 2001/114/EKSF af 15.11.00, EFT L 43 af 14.2.2001, s. 27.

Medlemsstat	Kommissionens beslutning	Dato for beslutningen	EF-Tidende	Støtteår
Det Forenede Kongerige	2001/683/EKSF	08.05.01	L 241 af 11.9.2001, s. 10	2001
Det Forenede Kongerige	2001/807/EKSF	25.07.01	L 305 af 22.11.2001, s. 27	2001
Det Forenede Kongerige	2001/82/EKSF	17.10.01	L 35 af 6.2.2002, s. 19	2001
Spanien	2001/XXX/EKSF	11.12.01	Til offentliggørelse	2001
Tyskland	2000/361/EKSF	21.12.00	L 127 af 9.5.2001, s. 55	2000-2001
Frankrig	2001/678/EKSF	23.05.01	L 239 af 7.9.2001, s. 35	2001

Tallene i denne beretning er de endelige beløb, som Kommissionen har godkendt for 2001 i henhold til beslutning nr. 3632/93/EKSF. Der er dermed ikke taget hensyn til eventuelle interventioner med forskellige formål som f.eks. særordninger for sociale ydelser, som medlemsstaterne påtager sig, i form af et særligt bidrag jf. EKSF-traktatens artikel 56. Dette dokument er den sjette beretning i henhold til artikel 10 i nævnte beslutning, som trådte i kraft den 1. januar 1994.

2. KULINDUSTRIEN OG KULMARKEDET

2.1. Produktion

EU's kulproduktion androg 77,3 mio. t i 2001, hvilket er et fald på 5,2 mio. t i forhold til 2000. Nedgangen svarer til tendensen i de seneste år, og den ventes at fortsætte i 2002, hvor produktionen anslås til ca. 75 mio. t.

Tabel 1

Kulproduktion (i 1000 t)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001*
B	218	0	0	0	0	0	0	0	0	0
D	72153	57900	52000	53100	47900	45800	40700	39200	33300	29000
E	18551	18402	18194	17627	17688	18000	16320	15420	14800	13800
Fællesskabet	9478	8576	7538	7014	7310	5779	4862	4532	3166	2334
P	221	197	147	0	0	0	0	0	0	0
UK	83987	67463	48971	52630	48538	48490	41180	37080	31970	32121
Øvrige	149	15	1	0	0	0	0	0	0	0
EU 15	184757	152553	126851	130371	121436	118069	103062	96323	83236	77255

Kilde: Medlemsstaterne; årlige statistikker (1992-1999); *=skøn

2.2. Beskæftigelse

De fleste producentlande fortsatte deres rationaliserings- og aktivitetsnedskæringspolitik over for kulindustrien, og dette medførte et nyt fald i beskæftigelsen. I 2001 blev der nedlagt over

5 600 arbejdspladser, hvorefter arbejdsstyrken tæller 87 800 arbejdstagere; faldet i beskæftigelsen var størst i Tyskland, som mistede 4 400 arbejdspladser, og i Spanien, hvor ca. 1 400 arbejdspladser gik tabt. I Frankrig faldt beskæftigelsen med ca. 1 000 arbejdspladser. Der ventes yderligere nedskæringer i 2002, navnlig i Tyskland og Spanien. I Det Forenede Kongerige er antallet af beskæftigede i kulindustrien steget fra ca. 11 500 i 2000 til ca. 12 700 i 2001.

2.3. Efterspørgsel efter og handel med kul

Leverancerne af kul internt i Fællesskabet (inklusive nettoimport) forblev i 2001 næsten uændrede, idet de androg 257 mio. t. Denne udvikling skyldes i vid udstrækning elektricitetsindustrien, som fortsat er den vigtigste kulforbruger i EU, idet den tegner sig for 70% af det samlede forbrug.

Tabel 2

Samlede interne leverancer af kul (i 1000 t)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001*
B	11 118	11 569	13 122	12 106	10 767	11 077	9 897	9 628	9686
DK	10 219	11 569	12 937	13 011	11 161	10 446	7 804	6 671	5572
D	75 179	75 003	78 904	72 558	69 367	83 940	65 311	67 399	65126
GR	2 279	1 944	1 447	2 490	1 927	1 623	1 382	1 030	1150
E	30 802	29 518	31 152	28 778	32 778	30 948	34 681	37 133	35514
F	26 818	21 698	19 803	15 907	21 503	25 533	21 946	22 229	21095
IRL	3 092	2 988	3 104	3 147	3 043	2 918	1 839	2 795	2737
I	14 950	14 426	11 310	15 993	16 071	17 068	16 972	17 957	19859
L	277	303	217	245	195	153	151	171	203
NL	13 524	13 944	14 937	14 690	15 123	15 175	11 528	15 500	15942
A	3 029	2 826	2 728	3 393	3 317	3 458	3 733	3 731	3483
P	4 761	5 144	5 940	5 688	5 660	5 046	6 099	6 367	5751
FIN	4 222	5 549	6 192	4 034	4 096	3 081	3 785	4 573	4328
S	2 422	2 582	1 978	3 054	6 095	5 938	2 980	3 078	3147
UK	85 733	69 024	76 469	74 658	72 846	67 490	56 083	58 897	64051
EU 15	288 425	268 087	280 240	269 692	273 949	265 385	244 191	257 159	257644

Kilde: Eurostat; årlige (1992-1998) og månedlige (1999, 2000) statistikker. *=skøn

I 2001 androg importen af kul fra tredjelande over 181 mio. t som følge af indskrænkningen af den interne produktion. Til forskel fra olie og gas er kulpriserne på de internationale markeder steget med ca. 20% i 2001. Det må desuden bemærkes, at kulimporten fra tredjelande gradvist erstatter EU's kul inden for visse sektorer. Søtransporten af kul giver ikke anledning til større miljøproblemer. I tilfælde af forlis eller sammenstød forurener kulskibe ikke i samme omfang som olietankskibe, og de er ikke så brandfarlige.

Tabel 3
Import af kul fra tredjelande (i 1000 t)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001*
B	13147	11404	12087	13671	12465	12459	12370	12634	10085	11237
DK	11789	10319	11544	12975	13116	13471	8070	7117	6412	6813
D	14248	12627	13896	13891	15578	19031	20527	22280	27500	28325
GR	2132	1337	1500	1409	1778	1214	1370	1203	1200	1235
E	13729	12293	11395	13595	11783	11045	14342	20198	21090	21623
F	21401	13900	11914	12790	11216	12437	17247	17491	18412	18177
IRL	2737	2690	2243	2744	2578	2874	2685	2384	2565	2689
I	17557	14287	15889	18481	16540	15292	16565	17309	19004	18591
L	253	251	207	107	107	99	91	153	114	124
NL	14661	14871	16746	17021	16644	20030	22078	19002	19000	19806
A	3796	3178	2580	2859	3637	3766	3727	3349	3450	3615
P	4445	4762	4990	5711	5349	5758	5113	6080	5000	5685
FIN	4232	5932	7862	5821	6866	6944	4608	3597	4573	4824
S	3001	3189	3024	3459	3211	3246	3012	2930	2963	2976
UK	19817	18078	14570	15612	17573	19370	20035	20758	23260	35305
EU 15	146945	129118	130447	140306	138441	147036	151840	154687	164628	180925

Kilde: Eurostat; årlige statistikker (1992-1999); månedlige (2000) *=skøn

3. SITUATIONEN I EU'S KULOMRÅDER

3.1. Tyskland

Kulproduktionen i det førende kulproducerende medlemsland er koncentreret i Ruhr- og Saarområdet. Efter fusionen⁹ mellem de tre store kulproduktionsvirksomheder (Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH) er hele den tyske kulproduktion samlet i Deutsche Steinkohle AG. 12 miner er i drift, og der var ultimo 2001 i alt cirka 52 600 beskæftigede, heraf 24 300 minearbejdere.

Den 13. marts 1997 indgik forbundsregeringen, delstaterne Nordrhein-Westfalen og Saar, fagforeningerne og kulproducenterne en aftale om den tyske kulindustri's fremtid. Ifølge denne aftale skal den årlige støtte, som i øjeblikket andrager 9,2 mia. DEM, gradvist reduceres til 5,3 mia. DEM frem til 2005. Forbundsregeringens bidrag falder fra 7,7 mia. DEM i 1998 til 3,8 mia. DEM i 2005. Nordrhein-Westfalens bidrag stiger fra 860 mio. DEM til 1 mia. DEM. Som i tidligere år betaler forbundsregeringen delstaten Saars andel. Ifølge virksomhedernes omstrukturingsplaner forventes produktionen reduceret med ca. 20% fra 2000 til 2002, og antallet af beskæftigede forventes at falde til 56 000. I 2005 vil produktionen kun andrage 26 mio. t, og der vil være ti miner og 36 000 arbejdstagere tilbage. På grund af de historisk lave kulpriser og kul- og stålindustriens faldende efterspørgsel efter mineral og koks besluttede den tyske regering i 2000 at fremskynde omstruktureringen. Som følge heraf blev driften indstillet i tre miner (Westfalen, Göttelborn/Reden og Ewald/Hugo) i 2000, og i 2001 blev minerne Auguste Victoria og Blumenthal/Haard sammenlagt. I 2002 vil minerne Friedrich Heinrich/Rheinland og Niederberg blive sammenlagt, og produktionen vil falde til 29 mio. t. Som følge af omstruktureringerne ventes produktionsomkostningerne,

9 Jf. også kapitel 5.2, sag T-156/98

opgjort i 1992-priser, at falde til 242 DEM pr. tke (ton kulækvivalent) i 2002 mod 288 DEM pr. tke i 1992. Disse omkostninger er stadigvæk langt over de internationale markedspriser, som i øjeblikket andrager ca. 92 DEM/tke.

3.2. Spanien

I Spanien er kuludvindingen spredt på mange regioner: Asturias (centrale og vestlige område), León (Bierzo-Villablino, Sabero og Nord), Palencia (Guardo og Barruelo), Cataluña (Pirenaica), Teruel (Teruel-Mequinzenza), Sud (Puertallano og Peñarolla). De spanske kulområder er små, isolerede og stærkt afhængige af minedriften. Det påvirker således direkte mulighederne for omstilling og introduktion af nye industrier, og dermed beskæftigelsen. Den spanske plan for kulmineindustrien er derfor kædet sammen med en alternativ udviklingsplan for minesamfundene. Produktionen er fordelt på 52 virksomheder, hvoraf langt de fleste er private. Efter privatiseringen af Endesa for nylig er Hunosa, som i 1998 overtog virksomheden Minas de Figaredo, den eneste undtagelse. Der er ca. 15 600 arbejdstagere, inklusive dem, der arbejder i underentreprise. Der er kun otte miner, der producerer over 1 mio. t om året, og ti andre miner, der producerer over 100 000 t om året. Ved beslutning nr. 98/637/EKSF af 3. juni 1998 godkendte Kommissionen anden del (1998-2002) af planen for modernisering, rationalisering og omstrukturering af kulindustrien; denne plan indebærer en årlig reduktion af produktionen, som ikke skulle overstige 14,5 mio. t i 2002.

3.3. Frankrig

Kuludvindingen er nu koncentreret i Lorraine, hvor der er to underjordiske miner i drift (Merlebach og La Houve), og i Centre-Midi, hvor der er fem miner, heraf én underjordisk (Gardanne i Provence), og den beskæftiger 6 945 personer, hvoraf 2 981 arbejder under jorden. Frankrigs eneste kulproduktionsvirksomhed, Charbonnages de France, ejes af det offentlige. I forbindelse med de mangeårige bestræbelser på at reducere produktionskapaciteten, som især skyldes de ugunstige geologiske forhold, er der nedlagt 23 000 arbejdspladser mellem 1986 og 2001. Ifølge den nationale kulaftale (Pacte Charbonnier National), der blev indgået mellem arbejdsmarkedets parter i 1995, fortsætter denne tendens i de kommende år, indtil Frankrigs kulproduktion ophører endeligt i år 2005. Som følge af de alvorlige sociale og regionale problemer har den franske regering ikke kunnet fastholde 2002 som skæringsdato, jf. beslutning nr. 3632/93/EKSF. Det vigtigste er dog, at den franske regering har taget konsekvensen af, at den franske kulindustri ikke har nogen mulighed for at blive konkurrencedygtig på mellemlang eller lang sigt, og resolut er gået i gang med de planlagte aktivitetsindskrænkninger og lukninger. Ifølge Charbonnages de France andrager produktionsomkostningerne 1 267 FRF pr. ton, mens markedsprisen er 335 FRF. I en rapport, som er udsendt for nylig, opfordrer Revisionsretten regeringen til at fortsætte minelukningerne, idet den anfører, at der er udbetalt 233 milliarder FRF i perioden 1970-2000.

3.4. Det Forenede Kongerige

Landet var igennem mange år EU's største kulproducent. Kulindustrien har været igennem en drastisk omstrukturering, især i forbindelse med privatiseringen af British Coal Corporation i 1976, hvorefter antallet af store miner faldt fra 241 i 1976 til 18 på nuværende tidspunkt. Dertil kommer godt 50 små miner (med under 100 ansatte) og et varierende antal åbne miner. Antallet af beskæftigede er i samme periode dykket fra over 300 000 til ca. 12 712 (heraf over 9 294 minearbejdere), og produktionen er faldet fra 125 mio. til ca. 32 mio. t.

Efter privatiseringen af British Coal Corporation den 31. december 1994 er den britiske kulindustri nu fuldstændigt på private hænder. Den største er UK Coal plc¹⁰ (13 miner i alt: Clipstone, Daw Mill, Ellington, Harworth, Kellingley, Maltby, Rotherham Prince of Wales, Riccall/Whitemore Mine, Rossington, Stillingfleet Combine, Thoresby, Welbeck, Wistow Mine¹¹), mens Betws Anthracite, Hatfield Coal Company, Goire Tower Anthracite Company, Scottish Coal og Blenkinsopp Collieries hver driver en. Celtic Energy driver flere åbne miner. Takket være koncentrationen af aktiviteterne i de mest produktive miner og en vedvarende og intensiv indsats for at forbedre rentabiliteten ligger virksomhedernes produktionsomkostninger ret tæt på verdensmarkedspriserne. Trods betydelige produktivitetsforbedringer er kulminerne fortsat udsat for konkurrence fra importeret kul og især fra importeret gas. Udover den konkurrencedygtige pris har det importerede kul også den fordel, at svovlindholdet er lavere, således at det er lettere for elektricitetsværkerne at overholde de strenge emissionsgrænser. Gas producerer ikke blot færre forurenede stoffer, men takket være integreret forgasning i kombineret turbinedrift (IGCC) opnås en effektivitet på over 50% ved omdannelsen af varmeenergi til elektricitet ved en relativt beskedne investering. I 1999 og 2000 blev situationen mere og mere kritisk på grund af det spredte fald i kulpriserne på de internationale markeder og den høje GBP-kurs. Samtidig kunne der forventes en yderligere forværring af situationen som følge af det nært forestående stop for indrømmelsen af nye tilladelser til at opføre gasværker. Da den britiske regering mente, at vanskelighederne inden for udvindingsindustrien var konjunkturbestemte, og at der stadigvæk var håb om en tilbagevenden til en tilfredsstillende rentabilitet på mellemlang sigt, anmeldte den ved brev af 26. juli 2000 en plan for modernisering, rationalisering og omstrukturering af kulindustrien samt en støtteordning, "UK Coal Operating Aid Scheme", for perioden 17. april 2000 - 23. juli 2002. Den 15. november 2000 godkendte Kommissionen førnævnte plan for modernisering, rationalisering og omstrukturering af den britiske kulindustri, som indbefatter økonomisk støtte til kulvirksomhederne på ikke over 110 mio. GBP. Herefter blev der givet tilladelse til en forhøjelse til 170 mio. GBP. Formålet med støtten er, at produktionsenhederne bliver konkurrencedygtige, når EKSF-traktaten ophæves. Samtidig meddelte handels- og industriministeren (*Secretary of State for Trade and Industry*), at regeringen ville ophæve begrænsningen af tilladelserne til at bygge nye gasværker, således at der kunne bygges seks nye anlæg.

3.5. Øvrige

Belgiens og Portugals kulproduktion blev indstillet i henholdsvis 1992 og 1994. Der er ingen kulproduktion af betydning i de andre EU-lande.

4. BESKRIVELSE AF DEN ØKONOMISKE STØTTE TIL KULINDUSTRIEN

Rapporten vedrører støtte ifølge artikel 1 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, som omfatter:

- Enhver direkte eller indirekte foranstaltning eller intervention fra de offentlige myndigheders side, som har forbindelse med produktionen, markedsføringen og udenrigshandelen, og som giver kulindustrivirksomhederne en økonomisk fordel ved at lette de byrder, de normalt selv skulle have båret, selv om de offentlige budgetter ikke belastes

10 Tidligere RJB Mining.

11 Minerne Riccal/Whitemore, Stillingfleet og Wistow kaldes også "Selby-komplekset".

- Anvendelse af de afgifter, som de offentlige myndigheder har gjort obligatoriske, og som direkte eller indirekte kommer kulindustrien til gavn, uden at der skelnes mellem, om støtten ydes af staten eller af offentlige eller private organer, som staten udpeger til at forvalte den
- De støtteelementer, der eventuelt er indeholdt i finansieringsforanstaltninger, som medlemsstaterne træffer over for kulvirksomheder, og som ikke kan betragtes som risikovillig kapital ydet til et selskab efter sædvanlig praksis i en markedsøkonomi.

Beretningen følger støtteklassificeringen i artikel 3, 4, 5, 6 og 7 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, og skelner derfor mellem driftsstøtte, støtte til aktivitetsindskrænkning, dækning af exceptionelle udgifter, forskning og udvikling, og endelig støtte til miljøbeskyttelse.

Inden Kommissionen godkender en støtteordning i henhold til artikel 9 i ovennævnte beslutning, kontrollerer den, at den berørte medlemsstat har fremsendt alle obligatoriske oplysninger. På grundlag af disse oplysninger kontrollerer den, at den planlagte støtte er i overensstemmelse med de generelle målsætninger og kriterier i beslutningens artikel 2, og at bestemmelserne overholdes:

- Drejer det sig om støtte i henhold til beslutningens artikel 3, må beløbet ikke overstige forskellen mellem produktionsomkostningerne og verdensmarkedspriserne på kul. Det er forbudt at afsætte kul til en pris, der ligger under prisen for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande; støtten må ikke medføre konkurrencefordrejning mellem kulforbrugerne; princippet om årlig regulering skal overholdes
- Drejer det sig om støtte i henhold til beslutningens artikel 4, skal der forelægges en luknings- og aktivitetsindskrækningsplan, og denne plan skal overholdes
- Drejer det sig om støtte i henhold til beslutningens artikel 5, må beløbet ikke overstige de omkostninger, støtten skal dække; støtten må kun anvendes til dækning af de omkostninger, der er nævnt udtrykkeligt i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Ved vurderingen af støtteforanstaltningerne tager Kommissionen i betragtning, at det er tvungende nødvendigt, at de sociale og regionale problemer i forbindelse med omstrukturering af minedriften begrænses mest muligt, jf. artikel 2, stk. 1, andet led, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Den kontrollerer samtidig, at støtten er forenelig med fællesmarkedet.

Støttens fordeling på de forskellige støttekategorier giver i øvrigt et ganske godt indblik i de enkelte medlemsstaters kulindustripolitik, og den viser også, hvor langt de berørte medlemsstater er nået med moderniseringen, rationaliseringen og omstruktureringen af deres kulindustri. Der er ikke taget hensyn til diverse foranstaltninger som f.eks. specifikke sociale ydelser fra medlemsstaterne, jf. det i EKSF-traktatens artikel 56 fastsatte krav om ydelse af et særligt bidrag.

Tabel 4

Godkendt støtte for perioden 1994-2001

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Tyskland								
- driftsstøtte*	¹² 4845,8	4784,2	¹³ 5361,8	3280,5	2667,2	2665,9	2003,2	1789,5
- støtte til	0,0	0,0	0,0	1637,7	1606,8	1646,4	1604,4	965,8
aktivitetsindskrænkning**	181,4	106,7	104,7	412,0	513,4	388,2	1086,0	1400,9
- anden form for støtte***								
Spanien								
- driftsstøtte*	249,1	296,8	310,3	285,4	355,6	327,8	292,7	274,3
- støtte til	499,9	501,3	462,8	419,1	403,2	399,6	405,6	350,2
aktivitetsindskrænkning**	205,6	255,3	255,1	363,8	400,5	343,9	422,8	444,6
- anden form for støtte***								
Frankrig								
- driftsstøtte*	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- støtte til	298,0	56,9	87,6	371,1	383,7	354,3	389,6	349,1
aktivitetsindskrænkning**	614,8	612,3	592,3	585,1	614,9	630,4	620,6	642,3
- anden form for støtte***								
Portugal								
- driftsstøtte*	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- støtte til	1,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
aktivitetsindskrænkning**	3,6	0,9	0,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- anden form for støtte***								
Det Forenede Kongerige								
- driftsstøtte*	20,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	151,5	76,2
- støtte til	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
aktivitetsindskrænkning**	870,0	1622,8	512,8	512,3	1317,2	0,0	0,0	0,0
- anden form for støtte***								
EU I ALT								
- driftsstøtte*	5115,0	5081,0	5672,1	3565,9	3022,7	2993,7	2447,4	2140,0
- støtte til	799,7	558,1	550,4	2427,9	2393,7	2400,2	2399,7	1665,1
aktivitetsindskrænkning**	1875,4	2595,7	1465,8	1873,2	2846,0	1362,5	2129,5	2487,8
- anden form for støtte***								
Støtte €-ECU/ton								
- driftsstøtte*	68,31	42,57	51,33	35,73	34,56	34,95	34,42	33,2
- støtte til	71,90	53,35	51,30	135,76	152,09	155,65	159,87	96,5
aktivitetsindskrænkning**								

Tallene er udtrykt i mio. ECU/EUR; statsstøtte, som er godkendt i national valuta, er omregnet til ECU/EUR til den gennemsnitlige valutakurs i referenceperioden.

*: støtte godkendt i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

** : støtte godkendt i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

***: gamle forpligtelser i henhold til beslutning nr. 2064/86/EKSF og støtte godkendt i henhold til artikel 5, 6 og 7 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

12 Uden hensyntagen til et beløb på 5 350 mio. DEM (2 779 mio. DEM), der er trukket på en kreditfacilitet til afvikling af kompensationsfondens gæld i henhold til den tyske lov af 19. juli 1994 om sikring af elværkernes kulforsyning..

13 Oprindeligt godkendt støtte på 5 370,2 mio. ECU, men en del af midlernes anvendelse overtrådte beslutningens bestemmelser for så vidt angår et beløb på 3,75 mio. DEM i Sophia Jacoba GmbH og 9,8 mio. DEM i Preussag Anthrazit GmbH.

Tallene viser, at beløbet pr. ton kul, i det mindste hvad driftsstøtten angår, er faldet i forhold til 1994, hvilket er i overensstemmelse med det i beslutning nr. 3632/93/EKSF fastsatte princip om gradvis nedsættelse af støtten. Derimod resulterer den stigende anvendelse af aktivitetsindskrænkingsstøtte i en forhøjelse af det samlede beløb, hvorved slutresultatet svækkes. Muligheden for at bevare en EU-kulindustri, der er konkurrencedygtig på de internationale markeder, ser ud til at fortabe sig i horisonten, trods de betydelige bestræbelser, der er udfoldet på det teknologiske og organisatoriske plan for at forbedre produktiviteten. Der er to væsentlige årsager hertil: For det første forsvinder kulforekomsterne i de lettest tilgængelige miner gradvist, og råkullet må derfor udvindes under stadig vanskeligere geologiske forhold og i stadig større dybder, i nogle tilfælde mere end 1 500 m under jordens overflade. Desuden har indførelsen af strengere regler om hygiejne og sikkerhed under arbejdet i minerne og en strengere miljølovgivning medført større omkostninger. Produktionsomkostningerne er derfor ikke faldet så meget som forventet. For det andet er der, selv om verdensmarkedsprisen på kul er steget kraftigt det seneste år, stadig stor forskel på produktionsomkostningerne i EU-landene og importpriserne. Dette skyldes forskellige faktorer: adskillige ikke-europæiske producentlande, som allerede er etableret på verdensmarkedet, har indført mere effektive udvindingsmetoder, godt hjulpet af de gunstige geologiske forhold. Andre lande, som f.eks. Kina, som tidligere udelukkende producerede kul til eget brug, er nu begyndt at eksportere kul som led i en aggressiv handelspolitik. Endelig befinder traditionelle eksportlande som f.eks. Indonesien og Sydafrika sig i en særlig konjunktursituation, som kendetegnes ved en mere eller mindre kraftig devaluering af den nationale valuta og et akut behov for hård valuta.

Kort sagt er afstanden mellem EU-kulindustriens produktionsomkostninger og verdensmarkedspriserne på kul, som er det vigtigste beregningsgrundlag for statsstøtten, faldet en anelse sidste år, skønt den stadig er meget høj.

I praksis er der sket væsentlige fald i produktionsomkostningerne i Portugal, hvor kuludvindingen ophørte fuldstændigt ved udgangen af 1994, og i Det Forenede Kongerige, hvor det er lykkedes at fastholde en betydelig kulproduktion samtidig med, at produktionen er reduceret drastisk, idet kun de mest rentable miner er bevaret. Det bør fremhæves, at Frankrig planlægger at indstille kulproduktionen helt i 2005. Selv om Tyskland og Spanien går mere forsigtigt til værks, idet der ikke er truffet nogen endelig beslutning endnu, har de påbegyndt en betydelig omstrukturering, som snarere skyldes hensynet til de sociale konsekvenser og den regionale samhørighed end realistiske udsigter til, at deres kulindustrier kan blive økonomisk rentable.

Støtteforanstaltningerne i de enkelte medlemsstater beskrives nærmere i det følgende:

4.1. Tyskland

Tysklands økonomiske støtte til kulindustrien efter artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF har siden 1996 været begrænset til støtte til koks til stålindustrien, støtte til dampkul til elproduktion, og støtte til kulminearbejderne (*Bergmannsprämie*). Støtten har til formål at dække differencen mellem produktionsomkostningerne og de salgspriser, som parterne frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Den del af produktionen, der afsættes til husholdningerne og industrien, skal derfor sælges til priser, der dækker omkostningerne. Kommissionen har godkendt denne støtte under hensyn til de sociale og regionale konsekvenser af omstillingen af kulindustrien. Arbejdsløsheden er væsentligt højere i de pågældende områder end i resten

af landet. Områderne modtager støtte fra strukturfondene, da de opfylder kriterierne for støtte i henhold til mål 2. Støtten er opført på forbundsbudgettet og opfylder således bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

For 2001 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 3, 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 9 180 mio. DEM (4 693,7 mio. EUR). De vigtigste poster er:

- a) 3 433 mio. DEM (1 966,9 mio. EUR), ydet som driftsstøtte i medfør af beslutningens artikel 3
- b) 3 138 mio. DEM (1 604,4 mio. EUR), ydet som støtte til nedskæring af kulproduktionen i medfør af beslutningens artikel 4
- c) 71 mio. DEM (36,3 mio. EUR), ydet som støtte til en ordning, der skal sikre bibeholdelsen af arbejdskraften i de underjordiske miner (*Bergmannsprämie*), jf. beslutningens artikel 3
- d) 2 124 mio. DEM (1 086 mio. EUR), ydet som støtte til dækning af exceptionelle udgifter i medfør af beslutningens artikel 5.

Den under punkt a) nævnte finansielle støtte på 3 847 mio. DEM skal dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og salgsprisen på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Ovennævnte beløb skal udelukkende anvendes til dækning af driftstab i tilknytning til de produktionsanlæg, der opfylder de i artikel 2, stk. 1, første led, og artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF fastsatte betingelser med hensyn til økonomisk levedygtighed på mellemlang sigt.

Den i punkt b) nævnte støtte på 3 138 mio. DEM til aktivitetsindskrænkning er blevet udbetalt til minerne Westfalen, Götteleborn/Reden og Ewald/Hugo, som blev lukket i 2000, minerne Auguste Victoria og Blumenthal/Haard, som forventes sammenlagt og delvist lukket i 2001, et minerne Friedrich Heinrich/Rheinland og Niederberg, for hvilke samme foranstaltning vil blive truffet i 2002. Endelig skal støtten dække tab i forbindelse med de miner, der skal lukkes efter 2002.

Det i punkt c) nævnte beløb på 71 mio. DEM, som skal dække udgifterne til "*Bergmannsprämie*" (10 DEM pr. arbejdsplads under jorden), er tænkt som et incitament, som skal få kvalificeret arbejdskraft til at udføre arbejde i minerne og medvirke til rationalisering af produktionen. Den dækker indirekte en del af forskellen mellem produktionsomkostningerne og de forventede indtægter. Desuden reducerer den kulminerens produktionsomkostninger tilsvarende; den skal derfor undersøges efter artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Den i punkt d) nævnte støtte på 2 124 mio. DEM til dækning af de exceptionelle udgifter skal dække de omkostninger, der er forbundet med omstruktureringen af kulindustrien, og som ikke har tilknytning til den løbende produktion (gamle forpligtelser), såsom: udgifter til dækning af sociale ydelser i forbindelse med førtidspensionering af arbejdstagere, andre exceptionelle udgifter, vederlagsfri leverancer af kul til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, og ydelse af pension og godtgørelser, ud over de lovbestemte pensionsordninger, til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, samt til personer, som var berettigede til disse ydelser inden strukturomlægningerne. På det tekniske og økonomiske

plan skal støtten dække ekstra sikkerhedsarbejder under jorden som følge af omstruktureringen samt de faktiske ekstraordinære forringelser af aktiver, som skyldes omstruktureringen. Denne støtte, som ydes i henhold til artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, er udtrykkeligt nævnt i afdeling II, punkt a), b), c), d), f) og k), i bilaget til beslutningen.

Stigningen i forhold til det foregående år skyldes lukningen i 2000 af de tre ovenfor nævnte produktionsenheder: Westfalen, Götteborn/Reden og Ewald/Hugo.

4.2. Spanien

For 2001 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 3, 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 186 541 mio. ESP (1 121,1 mio. EUR). De vigtigste poster er:

- Ydelse af driftsstøtte på 45 636 499 056 mio. ESP (274 280 883,34 EUR), jf. artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF
- Ydelse af støtte til aktivitetsindskrænkning på 58 271 mio. ESP (350 215 763,35 EUR), jf. artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF; beløbet på 58 271 ESP vil blive fratrukket den kompensation, som Hunosa kan få i form af skattegodtgørelse i selskabsskatten, når der er udarbejdet et konsolideret koncernregnskab for SEPI's datterselskaber
- Ydelse af støtte på 59 507 millions ESP (357 644 272,96 EUR) til dækning af exceptionelle udgifter, jf. artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til ekstraordinære sociale ydelser til medarbejdere, der er afskediget som led i moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i den spanske kulindustri
- Ydelse af støtte på 14 475 millions ESP (86 996 502,11 EUR) til dækning af exceptionelle udgifter, jf. artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til tekniske omkostninger ved lukning af kulminer i forbindelse med moderniserings-, rationaliserings- omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i kulindustrien.

Kommissionen vil træffe afgørelse senere, når den har fået de supplerende oplysninger, som den har anmodet Spanien om med hensyn til følgende beløb :

- Ydelse af driftsstøtte på 1 115 500 944 mio. ESP (6 704 295,70 EUR), jf. artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til virksomheden Gonzalez y Diez S.A
- Ydelse af støtte til aktivitetsindskrænkning på 6 000 mio. ESP (36 060 726,26 EUR), jf. artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til virksomheden Hunosa og på 287 mio. ESP (1 724 904,74) til virksomheden Minas de la Camocha S.A
- Ydelse af støtte til dækning af ekstraordinære omkostninger på 14 475 mio. ESP (86 996 502,11 EUR), jf. artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til virksomheden Hunosa og på 394 mio. ESP (1.724.904,74) til virksomheden Gonzalez y Diez S.A.

Driftsstøtten på 45 636 499 056 ESP (274 280 883,34 EUR) skal dække driftstabene i 42 kulvirksomheder, som havde en samlet produktion på 10 706 900 t i 2001. De gennemsnitlige produktionsomkostninger for 1999 i 1992-priser for de virksomheder, som modtager støtte efter artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, andrager 73,37 EUR/tke. Produktionsomkostningerne fordeles på følgende måde :

- for 4,23% af produktionen var omkostningerne mindre end 60 EUR/tke
- for 52,72% af produktionen var omkostningerne på mellem 60 og 79 EUR/tke
- for 29,39% af produktionen var omkostningerne på mellem 80 og 99 EUR/tke
- for 13,66% af produktionen var omkostningerne større end 100 EUR/tke

Kommissionen konstaterer, at den tendens til faldende omkostninger målt i 1992-priser, som blev registreret i perioden 1994-1999, fortsætter i 2001. I 1992-priser anslås omkostningsfaldet i forhold til 1994 til at udgøre 18,5%.

Aktivitetsindskrækningsstøtten på 58 271 millions ESP (350 215 763,35) er beregnet til dækning af de i fodnoten anførte virksomheders driftstab, som er angivet i luknings- og aktivitetsindskrækningsplanerne i overensstemmelse med artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF¹⁴ Den samlede produktion, som berøres af aktivitetsindskrænkningen, er på 3.200.000 t årlig kapacitet.

Med undtagelse af statens særlige bidrag til de sociale ydelser, jf. EKSF-traktatens artikel 56, skal støtten på 59 507 mio. ESP (357 644 272,96 EUR) dække ydelser til spanske kulminearbejdere, der er blevet eller skal førtidspensioneres eller afskediges som led i moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsplanen for den spanske kulindustri. En del af denne støtte, nemlig 37 507 mio. ESP (225 421 609,99 EUR), ydes til virksomheden Hunosa. Den skal dække omkostningerne til førtidspensionering af arbejdere, der har indstillet deres virke inden den 1. januar 2001, og de ca. 500 arbejdere, der indstiller deres virke i 2001. Støtten ydes til virksomheden Hunosa gennem SEPI. Det resterende beløb på 22 000 mio. ESP (132 222 662,96 EUR) skal dække ydelser til ca. 7 200 arbejdere fra andre virksomheder, som ved udgangen af 2001 var på førtidspension som følge af modernisering, rationalisering, omstrukturering og aktivitetsindskrænkning.

Støtten på 14 475 mio. ESP (86 996 502,11 EUR), som Spanien foreslår at yde, skal dække værdiforringelserne af anlægsaktiverne i de kulvirksomheder, som helt eller delvis skal lukkes samt andre ekstraordinære omkostninger, så virksomhederne kan dække historiske eller fremtidige omkostninger ved de etapevise lukninger i forbindelse med omstruktureringerne i

14 HUNOSA, i alt 53 513 millions ESP (321 619 607,42 EUR), Minas de la Camocha S.A., i alt 4 743 millions ESP (28 506 004,11 EUR), de underjordiske miner ENDESA, i alt 635 millions ESP (3 816 426,86 EUR), de underjordiske miner ENCASUR, i alt 328 millions ESP (1 971 319,70 EUR), Antracitas de Guillón, i alt 782 millions ESP (4 699 914,66 EUR), Coto Minero Jove S.A., i alt 667 millions ESP (4 008 750,74 EUR), Industrial y Comercial Minera S.A. (INCOMISA), i alt 144 millions ESP (865 457,43 EUR), Mina Escobal S.L., i alt 51 millions ESP (306 516,17 EUR), Minas de Escucha S.A., i alt 351 millions de ESP (2 109 552,49 EUR), Minas de Valdeloso S.L., i alt 120 millions ESP (721 214,53 EUR), Promotora de Minas de Carbón S.A., i alt 298 millions ESP (1 791 016,07 EUR) et Virgilio Riesco S.A., i alt 186 millions ESP (1 117 882,51 EUR). Det resterende beløb på 2 740 mio. ESP (16 467 731,66 EUR) er beregnet til 13 virksomheder, der indskrænker deres produktionskapacitet.

kulindustrien. En del af denne støtte på 5 193 mio. ESP (31 210 558,6 EUR) ydes til virksomheden Hunosa gennem SEPI. Det resterende beløb på 9 676 mio. ESP (58 153 931,22 EUR) vedrører andre virksomheder, der er ved at omstrukturere eller indskrænke aktiviteten.

4.3. Frankrig

For 2001 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 6 503 mio. FRF (991,4 mio. ECU). De vigtigste poster er:

- Et beløb på højst 2 080 mio. FRF (317,1 mio. EUR), ydet som støtte til aktivitetsindskrænkning, til dækning af driftstab
- Et beløb på højst 210 mio. FRF (32,0 mio. EUR), ydet som støtte til aktivitetsindskrænkning, til dækning af de i 2001 forfaldne renter for Charbonnages de France's lånoptagelser i 1997, 1998 og 1999, med henblik på at kompensere for den del af driftstabile, som ikke dækkes af direkte tilskud eller kapitaltilskud
- Et beløb på højst 4 213 mio. FRF (642,3 mio. EUR), ydet som støtte til exceptionelle udgifter. Beløbet er fordelt på følgende måde:
 - 1 021 mio. FRF til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den lovpligtige pensionsalder
 - 91 mio. FRF til andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer
 - 84 mio. FRF til opfyldelse af resterende skattemæssige, juridiske eller administrative forpligtelser
 - 382 mio. FRF til ekstra sikkerhedsarbejder som følge af strukturomlægninger
 - 10 mio. FRF til opfyldelse af resterende forpligtelser i forbindelse med miner, der tidligere har været i drift
 - 1 mio. FRF til dækning af udgifter som følge af ekstraordinære forringelser af aktiver forårsaget af strukturomlægning af industrien
 - 2 624 mio. FRF til forhøjelse af bidragene - uden for de lovpligtige ordninger - til dækning af de sociale ydelser som følge af den af strukturomlægningerne forårsagede formindskelse af antallet af bidragspligtige.

4.4. Det Forenede Kongerige

For 2001 har Kommissionen godkendt støtte til kulindustrien (efter artikel 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF) til et beløb af 50,6 mio. GBP (81,3 mio. EUR) som led i det i punkt 3.4. omtalte støtteprogram "*UK Coal Operating Aid Scheme*". Støtten skal dække differencen mellem produktionsomkostningerne og de salgspriser, der gælder på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande.

Ovennævnte støtte er blevet udbetalt til følgende miner:

- Longannet, under virksomheden Mining (Scotland) Ltd., i alt 21,525 mio. GBP

- Selby, under virksomheden UK Coal Plc, i alt 20,325 mio. GBP
- Hatfield, under virksomheden Hatfield Coal Company Ltd, i alt 3,807 mio. GBP
- Betws, under virksomheden Betws Anthracite Co, i alt 1,966 mio. GBP
- Blenkinsopp, under virksomheden Blenkinsopp Collieries Ltd., i alt 1,168 mio. GBP
- Aberpergwm, under virksomheden Mining (Scotland) Ltd., i alt 1,031 mio. GBP
- Eckington Colliery, under virksomheden Moorside Mining Company Ltd, i alt 286.000 mio. GBP
- Hay Royds Colliery, under virksomheden J. Flack & Sons Ltd, i alt 264.000 mio. GBP
- Blaentillery No 2, under virksomheden Ffynonau Duon Mines Ltd, i alt 217.000 GBP.

5. TVISTER

Der er ikke registreret nye tvister i løbet af det år, der tages i betragtning. For de igangværende sager er situationen som følger:

5.1. Klager

Den 26. august 1997 modtog Kommissionen en klage (ref. 97/4717) fra fem franske virksomheder¹⁵, heriblandt virksomheden Thion et Cie, vedrørende den offentlige virksomhed Charbonnages de France, baseret på en formodning om misbrug af statsstøtte. Den 9. februar 1999 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse¹⁶ til den franske regering, jf. EKSF-traktatens artikel 88, vedrørende den statsstøtte, der er udbetalt siden 1994. Den franske regering redegjorde for sine argumenter i brev af 8. april 1999. I forbindelse med denne strid har Kommissionen givet tilladelse til den støtte, som Frankrig har meddelt for 2001, dog med forbehold af et beløb på 1,5 mio. EUR (10 mio. FRF), som Kommissionen træffer afgørelse om, når klagen er færdigundersøgt. Kommissionen forventes at træffe afgørelse i første halvår af 2002.

Den 26.10.2000, 16.11.2000 og 01.03.2001 er der indbragt en klage for Kommissionen (ref. 2000/5183), hvori der anmodes om forklaringer med hensyn til støtten til 357 arbejdere fra den nu nedlagte virksomhed Minas de Lières S.A. (Milsa) og støtten til at dække de tekniske omkostninger ved lukningen af denne virksomhed. I et andet brev gjorde en af klagerne gældende, at arbejderne har ret til at modtage ydelsen i naturalier, dvs. i form af kul til anvendelse i husholdningen. Endvidere hævdede klagerne, at den mine, som havde været genstand for disse nedlukningsforanstaltninger, er blevet genåbnet af virksomheden Hunosa.

Klagerne baserer deres påstand på omstrukturingsplanen 1991-1993, som Spanien har fremlagt. Ifølge denne plan skal Milsa nedlægges helt. Det var på den baggrund, at der blev

15 Thion & Cie, Maison Balland Brugneaux, Société Nouvelle Vinot Postry, Établissements Lekieffre og Charbogard.

16 EFT C 99 af 10.4.1999, s. 9.

givet tilladelse til at yde støtte. Nogle måneder senere blev driften imidlertid genoptaget af Hunosa med betydelige driftstab til følge.

Af de oplysninger, som Spanien på Kommissionens anmodning har fremsendt, fremgår det, at den støtte, der i forbindelse med lukningen af Milsa blev ydet fra 1992 til 1993, blev anvendt i overensstemmelse med beslutning nr. 91/599/EKSF af 17. december 1990 og 93/146/EKSF af 23. december 1992.

Kommissionen har imidlertid anmodet Spanien om supplerende oplysninger vedrørende den støtte, der eventuelt er ydet til Hunosa for at dække driftsomkostningerne fra 1998 til 2001 og de tekniske omkostninger i forbindelse med den endelige lukning, som fandt sted i andet halvår af 2001.

5.2. Søgsmål

Den britiske virksomhed RJB Mining Plc har indbragt nogle af Kommissionens beslutninger for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans:

- Sag T-111/98 mod Kommissionens beslutning nr. 98/635/EKSF, 98/636/EKSF og 98/637/EKSF af 3. juni 1998 om godkendelse af statsstøtte til den spanske kulindustri for årene 1994, 1995, 1996, 1997 og 1998. Sagen er udsat, indtil der er afsagt dom i sag C-427/99P
- Den 31. januar 2001 annullerede Retten i Første Instans i Luxembourg Kommissionens beslutning af 29. juni 1998 om tilladelse til fusionen mellem RAG - Saarbergwerke og Preussag Anthrazit. Efter Rettens opfattelse har Kommissionen ikke, som den burde, undersøgt fusionens pris, og nærmere bestemt ikke undersøgt i hvilket omfang den økonomiske støtte, som eventuelt er forbundet med den symbolske pris for fusionen, har styrket RAG's økonomiske styrke og dermed også den kommercielle styrke. RAG købte nemlig Saarbergwerke for den symbolske pris af 2 DEM. Den 12. og den 19. april 2001 appellerede Tysklands forbundsregering og RAG denne dom¹⁷ I 2002 ventes der en ny beslutning fra Kommissionen om fusionen mellem ovennævnte virksomheder Parallelt med denne fusionsprocedure har Kommissionens tjenestegrene den 4. februar 2000 sendt en åbningsskrivelse til den tyske regering vedrørende en eventuel statsstøtte i forbindelse med fusionen mellem RAG og Saarbergwerke. Den tyske regering svarede den 5. maj 2001, idet den gjorde gældende, at RAG's køb af Saarbergwerke for 2 DEM ikke indeholder et element af statsstøtte. Der ventes en beslutning fra Kommissionen om statsstøtteaspektet i løbet af 2002
- Den 12. juli 2001 afsagde Retten i Første Instans i Luxembourg dom i de forenede sager T-63/99 og T-12/99¹⁸, idet den forkastede sagsøgerens påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. 99/270/EKSF¹⁹ og nr. 99/299/EKSF²⁰. Denne kendelse

17 Sag C-157/01 P og C-169/01 P

18 UK Coal plc, tidligere RJB Mining, mod Kommissionen

19 Beslutning af 2. december 1998 om godkendelse af statsstøtte til den tyske kulindustri for 1998.

20 Beslutning af 22. december 1998 om godkendelse af statsstøtte til den tyske kulindustri for 1999.

bekræfter Rettens holdning i sin dom af 9. september 1999 i sag T-110/98, hvor den forkastede sagsøgerens påstand om annullation af beslutning nr. 98/687/EKSF²¹

- Sag T-170/99 mod beslutning nr. 99/451/EKSF af 4. maj 1999 om godkendelse af statsstøtte til den spanske kulindustri for 1999. Sagen er udsat, indtil der er afsagt dom i sag C-427/99P
- Sag C-427/99P - Dommen af 9. september 1999 i sag T-110/98 er af sagsøger blevet appelleret til Domstolen. Sagen behandles i øjeblikket af Domstolen
- Sag C-371/00P - Rettens kendelse af 25. juli 2000 i sag T-110/98 om annullation af Kommissionens beslutning 98/687/EKSF er af sagsøger blevet appelleret til Domstolen. Sagen behandles i øjeblikket af Domstolen.²²

6. KONKLUSION

Her lige inden EKSF-traktaten og den sidste EKSF-ordning for statsstøtte til kulindustrien udløber²³, er det på sin plads at redegøre for den rolle, som disse støtteordninger har spillet for gennemførelsen af EKSF-traktatens mål, og at overveje kullets fremtid i forbindelse med de ambitiøse mål, som Europa har fastsat.

Europa-Kommissionen og medlemsstaterne har samarbejdet om at føre EKSF-traktatens mål ud i livet, og statsstøtteordningerne har spillet en vigtig rolle i håndteringen af de strukturelle ændringer, som har kendetegnet udviklingen inden for Fællesskabets kulindustri. EKSF-traktaten og støtteordningerne har givet mulighed for at styre EU-kulindustriens tilpasning til et stadig mere konkurrencebetonet og diversificeret energimarked, samtidig med at den økonomiske og sociale samhørighed er bevaret for arbejderne i kulindustrien og kulmineområderne. Et af EKSF-sektorens kendetegn har været dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, som EKSF's Rådgivende Udvalg har ydet et stort bidrag til.

Efter EKSF's traktatens udløb, er der kun fem medlemsstater, der fortsætter med at producere kul: Tyskland, Det Forenede Kongerige, Spanien, Frankrig og i et meget lille omfang Italien. Udvidelsen af Den Europæiske Union mod Central- og Østeuropa vil imidlertid omfatte to nye, betydelige producenter: Polen, som for øjeblikket producerer mere kul end de 15 EU-lande tilsammen, og Den Tjekkiske Republik. Andre kandidatlande, bl.a. Estland, producerer ligeledes faste brændsler, bl.a. brunkul og bituminøs skifer.

Takket være de bestræbelser på at omstrukturere, modernisere og rationalisere, som har fundet sted i det tidsrum, hvor beslutning nr. 3632/93/EKSF har været gældende, er en del af EU-industrien, især mange britiske kulvirksomheder, blevet så godt som økonomisk rentable. Ikke desto mindre kan størstedelen af EU-kullene ikke konkurrere med import fra tredjelande og andre energiprodukter. Polen og Tjekkiet har opnået økonomisk rentabilitet, men den

21 Beslutning nr. 98/687/CECA af 10.06.98 om godkendelse af statsstøtte til den tyske kulindustri for 1997.

22 Kendelsen ligger i forlængelse af virksomheden UK Coal's søgsmål, ifølge hvilket Retten ikke bedømte visse elementer i dens søgsmål i sag T-110/98.

23 Beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien, EFT L 329 af 30.12.1993, s. 12.

forventede fremtidige stigning i prisen på arbejdskraft kan gøre yderligere omstruktureringer nødvendige.

Den 25. juli 2001 godkendte Europa-Kommissionen et udkast til Rådets forordning om statsstøtte til kulindustrien, som ud fra hensynet til energiforsyningssikkerheden sigter mod at bevare adgangen til kulreserverne. Dette mål, som berettiger opretholdelsen af en subventioneret EU-kulindustri, bør realiseres under økonomisk acceptable vilkår. Dette indebærer, at de bestræbelser på omstrukturering og aktivitetsindskrænkning, der har kendetegnet statsstøtteordningerne inden for EKSF-traktatens rammer, fortsættes efter den 23. juli 2002.